

Vége a tábornak...

Szabó Tibor: Vége a tábornak. Majdnem mindenki elment, akik maradtak pakolnak, takarítanak. Hiányozni fog ez a 10 nap! Jókat sütöttünk - főztünk a konyhán. Szeretnék köszönetet mondani a konyhai szakasznak: Bán Tímeának, Turla Mihálynak, Szabó Györgynek. Külön köszönet Szakács Attilának, aki besegítő szülőként sokat hozzatett ahhoz, hogy minden étel időben elkészüljön. Sok köszönet Tompa Réka Orsolyának, hogy sokszor beállt segíteni nekünk a nehéz helyzetekben. Tóth Attila nagyon hiányozott közülünk, remélem jövőre már te is köztünk leszel. Remélem, jövőre ismét találkozunk ugyanitt, hogy ismét elláthassuk a tábor lakóit, finom ételekkel. Kedves Kántor Julianna! Tudom, hogy írásomban sok a hiba, de majd a következő táborban lesz lehetőségem továbbfejleszteni a helyesírásomat.

Bálint Levente: Külön dicséretet érdemel a konyha működése, ahol mindenki lelkesedéssel, odaadással dolgozott, extra meglepetésekkel kedveskedtek és mindig jó kedvvel végezték a fárasztó munkát. Ezért az egyetlen fizetség a gyerekek üvöltő köszönete volt, hogy „asszongya”:

" KÖSZÖNJÜK SZÉPEN AZ EBÉDET, NAGYON FINOM VOLT ÉS BŐSÉGES, ALIG BÍRUNK MOZOGNI !!" - ami igaz is volt

Vass Attila: Felőttként az ember már nem úgy barátkozik, mint gyerekként, ez nem vitás. Ezért is fontos a gyerekeknek az anyanyelvi tábor, a közösség, az "egy vérből" való társadalmi közeg. Új barátságok születnek, régi barátságok megújulnak, vagy megerősödnek, a gyerekek, ifik ráébrednek és megértik, hogy nincsenek egyedül. Ott vagyunk mellettük, mögöttük, amiben lehet támogatjuk és segítjük őket. Ezáltal tudnak kiváló felnőtteké válni, magyarságukat boldogan felvállalva felelősségteljes tagjai lenni a társadalomnak.

De mi van velünk felnőttekkel? Csak magamért beszélek, amikor kissé meglepve tapasztalom, hogy nagyon is közeli barátságok születnek ezeken a táborokon. Nem csak az idén, korábbi táborokon is, úgy érzem olyan új barátokra leltem, akiket bátran nevezek igazi, közeli barátnak és mindez életkortól függetlenül, hiszen idősebb és fiatalabb Barátokra is leltem egyaránt. Köszönöm a sorsnak, hogy ilyen emberekkel vesz körül és kívánom nektek is, hogy ezt átéljétek.

Bálint Levente: Elhalkult az erdei ösvény és csend uralkodik ismét az áfonyák között. De valahol ott bujdosik a remény, hogy jövőre ismét ott leszünk Hällebergán, magyarul énekelünk és magyarul beszélgetünk, bárholnan is érkezünk. Hihetetlenül lelkes csapat gyűlt össze idén is és néha olyan érzés kapott el, hogy ott vagyok egy népes családban, meghitt hangulatban egy napsütötte vasárnap délutánon. Mindenki tette a dolgát és gördülékenyen szaladtak el napjaink. Büszke vagyok arra, hogy ott lehettem veletek. És ne feledjétek:

Mint a leszakított haldokló virág
Mint az öt millió magyar, akit nem hall a nagyvilág
Mint porba hullott mag, mi többé nem ered
Ha nem vigyázol ránk olyanok leszünk mi is, nélkülöd.

S bár a lényegét még nem érthetted
Amíg nem éltél nehéz éveket
Hogy történjen bármi, amíg élünk s meghalunk
Mi egy vérből valók vagyunk!